

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 022706 19 Uvp
Banjaluka, 12.05.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi B.L. d.o.o. I. S., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 06.05/450-14/18 od 16.02.2018. godine, tuženog Ministarstva, u predmetu kontrole plaćanja poreskih obaveza, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 022706 18 U od 10.04.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.05.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv osporenog akta bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Uprave..., Sektor..., Odjeljenje..., broj 06/1.01/0302-456.3-5594/2017 od 18.12.2017. godine. Tim prvostepenim rješenjem naloženo je tužiocu da radi otklanjanja nepravilnosti u poslovanju izvrši plaćanje poreskih obaveza, na odgovarajuće račune javnih prihoda, na ime glavnog duga i kamata u iznosima i roku utvrđenim dispozitivom tog rješenja, sa upozorenjem da će se u slučaju neblagovremene uplate, pokrenuti postupak prinudne naplate.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rješenja od 18.12.2017. godine, kojom žalbom je pomenuto rješenje pobijano samo u dijelu kojim je tužilac obavezan na plaćanje poreske obaveze u iznosu od 20.242,84 KM i pripadajuće kamate u iznosu od 3.500,60 KM, a koja obaveza se odnosi na porez po odbitku od prihoda koje su strana pravna lica I. T. d.o.o. Z. i S. d.o.o Z. ostvarili u R. S., na osnovu ugovora o poslovanju zaključenih sa tužiocem dana 01.12.2015. godine i 01.10.2017. godine. Sud je podržao utvrđenja tuženog da je u predmetnom postupku inspeksijske kontrole, uvidom u finansijske kartice dobavljača iz inostranstva i ulazne račune, utvrđeno da je tužilac u kontrolisanom periodu 2015., 2016. i 2017. godine isplaćivao prihode stranim pravnim licima I. T. d.o.o. Z. i S. d.o.o Z. i to za izvršene usluge izrade programskog koda i pripadajuće izvedbene dokumentacije programskog rješenja za izvođenje, nadzor, naplatu i održavanje u radu sistema virtuelnih igara na sreću, uključujući i dodatna programska rješenja vezana za razvoj, unaprijeđenje, doradu i održavanje ovih sistema, za koje isplate poreski obveznik nije obezbijedio dokaze o sticanju prava na oslobađanje od plaćanja poreza shodno Ugovoru o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, propisane odredbom člana 63a. stav 2. i 3. Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 129/06 - 99/13), odnosno odredbom člana 3. stav 2. do 4. Pravilnika o uslovima i načinu sticanja prava na oslobađanje od plaćanje poreza

(„Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 45/16), zbog čega mu je saglasno odredbama člana 28., 29. i 31. Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 91/06 i 57/12), odnosno odredbama člana 44. i 45. Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 94/15 i 1/17) obračunat porez po odbitku za isplate stranim pravnim licima i naloženo plaćanje istog.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija zakonitost iste zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari. Smatra da se povreda pravila postupka ogleda u tome što je sud pogrešno izvršio ocjenu dokaza koji su od značaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari. Podsjeća da je u tužbi apostrofirao kvalifikaciju poslovnog aranžmana pravnih lica nerezidenata-ino dobavljača, što je trebalo biti esencijalno u ovom sporu kontrole zakonitosti postupanja organa uprave, ali je sud ocijenio da dokazi vezani za prirodu poslovnog aranžmana stranih pravnih lica koja je navedena u ugovorima, nisu od uticaja na rješenje stvari. Zbog toga smatra da obrazloženje pobijane presude ne sadrži valjane razloge za odbijanje tužbe, slijedom čega predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, ili da se ista ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje nižestepenom sudu.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta čiju je zakonitost podržao nižestepeni sud, konačno predlažući da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 16.02.2018. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Tužilac ne spori sadržaj odredaba člana 28., 29. i 31. Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 91/06 i 57/12) koji je bio na snazi do 01.01.2016. godine, kao ni sadržaj odredaba člana 44. i 45. Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 94/15 i 1/17) koji je sad na snazi, a kojima je regulisana obaveza plaćanja poreza po odbitku od prihoda koje su strana pravna lica (ovdje I. t. d.o.o. Z. i S. d.o.o. Z.) ostvarila u R. S., kao što ne spori utvrđenje organa uprave da nije priložio dokaze o oslobađanju od plaćanja ovog poreza propisane odredbom člana 63a. stav 2. i 3. Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 129/06 - 99/13), odnosno odredbom člana 3. stav 2. do 4. Pravilnika o uslovima i načinu sticanja prava na oslobađanje od plaćanje poreza („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 45/16).

Jedino na čemu tužilac insistira jeste kvalifikacija poslovnog aranžmana pomenutih stranih pravnih lica koja je navedena u ugovoru zaključenom sa tužiocem 01.12.2015. godine i dodatku ugovora zaključenom 01.10.2017. godine, a koja se svodi na to da je tužilac, kao naručilac, platio izvršiocima I. T. d.o.o. Z. i S. d.o.o. Z. naknadu za autorska prava, što je i navedeno u članu 9. i 10. ugovora od 01.12.2015. godine, a koji pomenuti prihod stranih pravnih lica podliježe oporezivanju, jer tako propisuje kako odredba člana 28. stav 1. tačka đ) Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 91/06 i 57/12), tako i

odredba člana 45. stav 1. tačka 3. Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 94/15 i 1/17).

Kako je sve ovo, suprotno stavu tužioca, pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud, proizilazi da u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti propisan odredbom člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša